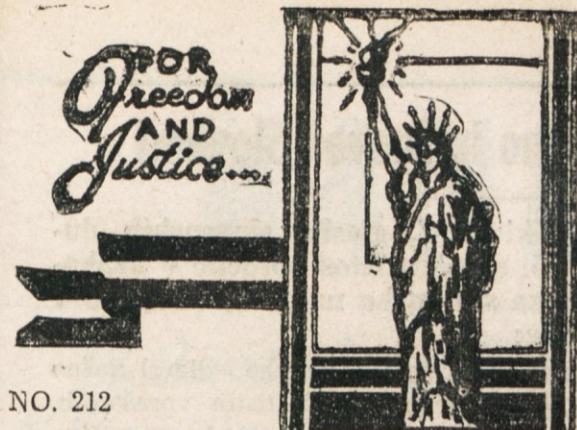




AMERIŠKA DOMOVINA

NO. 212

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, TUESDAY MORNING, NOVEMBER 3, 1970

STEV. LXVIII — VOL. LXVIII

Italija bo obnovila zveze z rdečo Kitajsko

Pogajanja o obnovi rednih diplomatskih odnosov so že dolgo v teku in se bližajo sedaj uspešnemu zaključku.

RIM, It. — Italija je pretrgala diplomatske stike z rdečo Kitajsko 1. 1949 in se za kitajski režim ni menila do 1. 1963. Od takrat naprej je v Italiji naraščala struja, ki zagovarja obnovu stikov s Peipingom. Prvi, ki se je resno zavzel za to idejo, je bil takratni ministrski predsednik Fanfani, vendar pa razmere še niso upravičevale upanje, da bo iz te moke kaj kruha. Ideja je pozneje dobila novega zagovornika v socialističnem voditelju Nenniju.

Zakulisni stiki med Rimom in Peipingom so obstojali ves ta čas. Pretakali so se skozi Tirano, Bern, Varšavo in sedaj skozi Pariz. Pogajanja so menda pred zaključkom. Treba je urediti še najvažnejšo točko: usodo Čangkajškove Formoze, ki jo je Italija svoje dni priznala. Odprta je sedaj kanadska pot: Italija naj prekine zveze s Formozo, kot je to storila Kanada. V Rimu niso navdušeni nad tem izhodom iz zadrege.

Ako bodo stiki med Peipingom in Rimom obnovljeni uradno, bo seveda Italija morala glasovati, da pride Kitajska v ZN.

Da Italija želi obnoviti, sta merodajna dva razloga. Italija ima že sedaj s Kitajsko do \$120 milijonov letnega blagovnega prometa. Za obnovu stikov bo promet gotovo hitro narastel, ker bodo mogoči tudi kreditni sporazumi. Dalje bi bila obnovljena tudi korist sedanji vladi, ki jo napadajo, da se ravna preveč po ameriški zunanji politiki. Ako bi Italija in Kitajska izmenjali poslanike, bi ta očitek, ki se ga posebno rada poslužuje italijanska levica, odpadel.

V kočljiv položaj bodo prišli italijanski komunisti. Kitajski komunisti spodbujajo namreč že dolgo uradno italijansko komunistično stranko, kjer le morejo, ker stranka drži z Moskvijo. So že ustanovili v Rimu svojo lastno "kitajsko" vejo komunizma. Sedaj mora uradna italijanska komunistična stranka zagovarjati obnovu diplomatskih stikov, dasiravno dobro ve, da bodo od tega imeli korist le italijanski komunisti kitajske vrste.

Sato se ne upa povabiti Nixona na Japonsko

TOKIO, Jap. — Predsednik japonske vlade Eisuku Sato je dejal, da bi povabil predsednika ZDA Nixona na uradni obisk na Japonsko, pa se ne more odločiti za to, kakor hitro se spomni težav, ki so leta 1960 privedle do odpovedi že napovedanega obiska predsednika Eisenhowerja na Japonskem.



Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, deževno in hladno. Najvišja temperatura okoli 53.

Kardinal Cushing umrl

BOSTON, Mass. — Včeraj popoldne je umrl Richard kardinal Cushing v starosti 75 let. Dolgo je bolehal na raku. Bil je 26 let nadškof v Bostonu, drugi največji nadškofiji v ZDA. Papež Janez XIII. ga je imenoval za kardinala leta 1958.

Pokojni kardinal je bil trd in odločen protikomunist in je zato javno podprl John Birch družbo, skrajno desničarsko organizacijo v ZDA, ki je trn v peti vsem liberalno usmerjenim. Bil je prav tako vnet za sodelovanje z vsemi krščanskimi in drugimi verami ter je na tem polju veliko delal v letih po drugem vatikanskem vesoljnem cerkvenem zboru.

Sposoben upravnik in vodnik je zgradil nešteto cerkva, ustanavljal nove fare, gradil bolnišnice in skrbel za mladino. Nastopal je tudi proti rasnemu zapostavljanju črncev. Znan je bil zlasti v vsej deželi kot prijatelj in duhovni vodnik rodbine Kennedyjev, zlasti še pokojnega predsednika ZDA John F. Kennedyja, kateremu je pri tmeštvju za predsednika ZDA govoril.

Richard kardinal Cushing je slabe zaradi bolezni in je letos zaradi te in zaradi starosti odstopil kot bostonski nadškof. Na njegovo mesto je papež Pavel VI. imenoval Humberta S. Medeirosa, ki je komaj pred dobrim mesecem prevzel svoje posle.

Zetoma L. B. J. ni do farne

AUSTIN, Tex. — Bivši predsednik L. B. Johnson je prodal Johnson City Banko za okoli 2,7 milijona in del svoje zemlje za okoli \$250.000. Trdijo, da bo postopno prodal večji del svoje zemlje, ker njegovina zetoma Put Nugentu in Charlesu Robbu ni do bankarstva in rančarstva.

Rdeči Kitajski se obeta rekordna letina

HONG KONG. — Poročila iz Kitajske trdijo, da je letina odlična in da bo največja in najboljše, odkar so na oblasti komunisti, če ne pride v nekaj prihodnjih tednih do kake prirodne nesreče ogromnega obsega.

Na beograjski univerzi je zopet začelo vreli

Obsodba študenta, ki je kritiziral gospodarske razmere v Bosni, je dvignila nezadovoljne študente.

BEOGRAD, SFRJ. — V Jugoslaviji se še dobro spominjajo, v kakšen političen vrtinec so spravili 1. 1968 beograjski študentje jugoslovansko javnost. Sam Tito se je moral vmešati v demonstracije, da je pomiril razburjene akademske duhove. Na njegov pritisk je režim dal prav študentom in ugodil njihovim zahtevam. Svojih obljub režim ni držal, zato je na tistem kipele na beograjski univerzi dalje.

Sedaj je zopet zavrelo kot leta 1968. Povod za sedanje nemire na univerzi je dal proces proti bosanskemu študentu Mijanoviču, ki je bil obsojen na 20 mesecev ječe, ker je v nekem podtalnem študentskem glasilu napadel režim ne samo na prostnem polju, ampak še bolj v splošno političnih vprašanjih. Očitel je režimu, da imajo bosanski delavci tako nizke plače, da pri njih stradajo.

Postopek proti obtoženemu Mijanoviču je bil precej sličen prejšnjim pravdom proti študentom. Zabeljen je bil vseeno s par zanimivimi izjavami. Mijanoviča sta branila advokata dr. Strugar in Popović, ki sta študente komuniste branila že pred vojno v kraljevski Jugoslaviji. V svojih govorih sta podčrtala, da se mora sedanji obtoženec Mijanović braniti proti istim obtožbam, ki jih je spravljal na dan tudi kraljevski režim.

Da se pomirijo duhovi, je uprava zaprla filozofsko fakulteto, ki je sedaj kot 1. 1968 v vseh izgrediv in neredov. Voditelji demonstracij so zopet študentje komunisti, ki niso zadovoljni s politiko sedanjega rdečega režima. Očitajo režimu, da s svojo taktiko spodbuja temelje "prave socialistične ravnanosti".

Če si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

V Jugoslaviji brez posla 9% delavstva!

BEOGRAD, SFRJ. — V vsej deželi je okoli 360.000 delavcev brez rednega posla, od tega največ v Kosmetu, kjer je brez posla 26,7% delovne sile, nato v Makedoniji, kjer nima zaposlitve 19,5% delavcev, najnižja v Sloveniji, kjer znaša le 3,5%.

V Sloveniji je brezposelnih sorazmerno malo zato, ker jo vsak, ki je pri volji, pobere preko meje v Nemčijo ali Avstrijo, kjer je dela dovolj. V tujini je trenutno po uradnih podatkih okoli milijon Jugoslovancev na delu. Če bi bili ti doma, bi bilo brez posla dobro tretjino vse delovne sile! Kaj takega Jugoslavija ni doživela niti v času velike gospodarske krize, ki je zajela po borznem zlomu leta 1929 ves svet!

Komunistični režim, ki je s svojo nesposobnostjo pripeljal Jugoslavijo v tak obupen položaj, se mora za pomoč iz stiske zahvaliti v prvi vrsti Zahodni Nemčiji, kjer je zaposlenih trenutno okoli pol milijona Jugoslovancev, ki rešujejo Jugoslavijo tudi s tem, da pošiljajo domov svoje zaslužene in prihranjene marke v milijonih. Letos naj bi bili Jugoslavlani, zaposleni v tujini, poslali v Jugoslavijo že okoli 300 milijonov dolarjev nemških mark in drugih trdnih deviz.

Predstavniki dom brez znalne spremembe moči

PRINCETON, N.J. — Gallupovo povpraševanje volivcev, ki je bilo zaključeno zadnjo soboto, je pokazalo, da je za demokrate bilo tedaj 53% povprašanih, za republikance pa 47%. Gallup je ugotovil, da je to približno stanje, kot je bilo pri volitvah 1. 1968. Zato ni računati na bistveno spremembo moči med obema strankama v Predstavniki dom.

Demokrati naj bi bili po tem povpraševanju za 2% močnejši, toda to ne bo veliko povečalo števila demokratskih kongresnikov, vsekakor manj kot v drugih letih kongresnih volitev, ko ni bilo volitev predsednika ZDA. V Kongresu je sedaj 192 republikancev in 243 demokratov. Sodijo, da republikanci lahko izgube od 6 do 26 kongresnikov pri današnjih volitvah. Običajno je bila ta izguba vedno vsaj še enkrat večja.

V HELSINKIH UPANJE

Pri začetku obnovljenih razgovorov o omejitvi strateškega orožja med ZDA in ZSSR v finskem glavnem mestu sta obe strani včeraj izrazili upanje na uspeh.

HELSINKI, Fin. — Včeraj so bila obnovljena pogajanja za omejitve jedrskega strateškega orožja v Evropi, smatra okoli 700 orožja ZDA in ZSSR. Ameriški zastopnik Gerard C. Smith je prišel sem že pretekli petek, tleth in namerjene proti svobodni Evropi, za taktično orožje, Semjonov je prišel dan kasneje. Oba sta izrazila upanje, da bodo razgovori uspešno potekali in privedli do sporazuma. Ameriški zastopnik je bil v tem pogledu pogumnejši, med tem ko je bil Rus zadržan in oprezen.

Razgovori so se začeli lani v Helsinkih, pa bili po nekaj tednih prekinjeni in obnovljeni letos aprila na Dunaju. Tam so po vesteh iz Washingtona in Moskve kar napredovali, pa bili 14. avgusta preloženi s sklepom, da se bodo nadaljevali v Helsinkih 2. novembra. Včerajšnji prvi sestanek obeh delegacij je bil v prvi vrsti uradna otvoritev nove razgovorov, redno delo pa se bo začelo šele prihodnje dni. Računajo, da bodo razgovori trajali kakih 5 do 6 tednov.

Združene države so na Dunaju poleti predložile načrt omejitve strateškega orožja na temelju sredstev za prenos jedrskih bomb proti ciljem. Skupno število teh naj bi bilo na obeh straneh enako, vsaka stran pa si lahko sama izbere obseg posameznih vrst teh sredstev, medcelinskih raket na kopnem, raket v atomskih podmornicah in strateških letal.

Sovjetska zveza na načrt ni odgovorila, stavila je le nekaj vprašanj in dopolnil. Tako je Moskva hotela vključiti v strateško orožje vsa ameriška letala v Evropi, ki so sposobna ponesti atomske bombe nad Sovjetsko zvezo ali njene satelite, pa tudi ona šeste flote in seveda vse rakete z jedrskimi glavami. ZDA smatrajo to orožje za taktično in ga seveda ne vključujejo v razgovore.

ko izgube od 6 do 26 kongresnikov pri današnjih volitvah. Običajno je bila ta izguba vedno vsaj še enkrat večja.

Iz Clevelanda in okolice

ADZ bo praznovala

60-letnico obstoja—

Amerika Dobrodeina zveza — ADZ bo praznovala v soboto, 14. novembra 60-letnico svojega obstoja z velikim banketom v SND na St. Clair Avenue. Banket bo ob 6., nato sledi spored in ples. Vstopnice so naprodaj v glavnem uradu ADZ.

Belokranjsko martinovanje—

Belokranjski klub priredi svoje vsakoletno martinovanje v soboto, 14. novembra, v Slovenskem domu na Holmes Avenue. Za ples bodo igrali "Veseli Slovenci". Vstopnice se dobe pri vseh članih kluba in v Starčevi cvetličarni, 6131 St. Clair Ave.

Danes so volitve—

Danes so volitve v Kongres, v državno skupščino in vse glavne državne urade, volitve okrajnega komiserja in auditorja ter sodnikov. Odločiti moramo volivci tudi o vrsti predlogov in vprašanj. Volišča bodo odprta od 7.30 zjutraj do 7.30 zvečer! Pojdimo vsi volit, bodimo zavedni in odgovorni državljani!

Seja—

Društvo Carniola Hive 493 T. M. ima jutri, v sredo, ob 7. zvečer sejo v SND na St. Clair Avenue, spba št. 1.

Klub slov. upokojencev v Euclidu ima v četrtek ob dveh popoldne redno sejo v SDD na Recher Avenue.

Važna seja—

Društvo sv. Marije Magdalene št. 182 KSJ ima važno sejo jutri, v sredo ob dveh popoldne v spodnjih prostorih šole sv. Vida. Po seji zabava in prigrizek.

Moskva ho še dalje prožila krajevne vojne

WASHINGTON, D.C. — Ameriški strokovnjaki za sovjetsko mednarodno politiko trdijo, da morajo Združene države računati s tem, da bo Sovjetska zveza v naslednjih dveh desetletjih skušala stalno zaplesti in objaviti Solženicinovega dela ZDA v vedno nove krajevne vojne in na ta način zmanjševati njihovo svobodo v mednarodni politiki, pa tudi njihov vpliv v svetu.

Znani britanski strokovnjak za sovjetsko politiko Malcolm Mackintosh opozarja posebej, da Sovjetska zveza ne gleda na "pogajanja" z očmi Zahoda, ampak da so ta za njo le druga vrsta "strateškega orožja". "Dobro pogajanje", ki jo je napovedal ob svojem nastopu preds. ZDA Nixon kot naslednico "dobe sočinen", dejansko ni, trdi omejenjen britanski strokovnjak za moskovsko politiko.

V daljšem razpravljanju o sovjetski politiki poudarja, da se ta v zadnjih 20 letih ni bistveno spremenila, da pa so postali v Moskvi sedaj podjetnejši in napadalnejši, ker smatrajo, da so v jedrskem strateškem orožju dosegli nekako enakost z ZDA.

— Brazilija je po obsegu površine četrta največja država na svetu.

skupščino ZN, naj ne sprejema nobene nove resolucije o Srednjem vzhodu, ampak naj se drži one iz novembra 1967. Pozval je obe strani na Srednjem vzhodu, naj podaljšata sedanje premirje. To v četrtek poteče.

Upokojenci-volivci prihajajo zmeraj bolj do veljave

CLEVELAND, O. — V državi Ohio je šestina volivcev stara preko 65 let. To pomeni več kot sama številka. Upokojenci imajo namreč več smisla za vsakdanjo politiko kot drugi volivci, pa tudi več časa in interesa. Socialni položaj upokojencev je tak, da so navezani predvsem na pokojnine. Te so praviloma male, izjema so tisti, ki se lahko postavijo z dvojno pokojnino. "Federalna" pokojnina je že sama po sebi več kot skromna, povrh pa še razgrizena po draginji.

Vse to postavlja za upokojence le par želj na prvo mesto, dočim jih imajo drugi volivci navadno na kupe. Upokojenci želijo večje pokojnine, manj stroškov za stanovanje, zdravstveno in bolniško oskrbo ter cenen prevoz. Vse te želje se dajo izpolniti le od javne uprave, ki je v rokah voljenega vodstva. To je razlog, zakaj je med upokojenci več zanimanja za politiko kot med drugimi volivci. Zanimanja ne morejo zadovoljiti

in radovednosti ne nasiti, ker je javnih uprav — federalne, državnih, okrajnih in občinskih vse preveč, da bi človek mogel njihovemu poslovanju slediti v podrobnosti. Ni nobenega komunikacijskega organa, ki bi dajal, recimo, redne tedenske pregledne o poslovanju vseh javnih uprav. Saj še za federalno upravo nimamo takega organa.

Zato upokojenci niso tako na tekočem o javnih poslih, kot bi radi bili, radi tega pa tudi z večjim veseljem čakajo, da pridejo volivne dobe. Upajo, da bodo takrat zvedeli kaj več o konkretnih političnih predmetih, njihovo upanje je pa le redkokdaj izpolnjeno.

Tudi letos je bilo tako. Upokojencev so se v svojih govorih, izjavah, programih, oklicih in načrtih spomnili redno le kandidatje za kongres in kandidatje za guvernerje. Drugi kandidatje so na upokojence mislili le takrat,

kadar so to zahtevale ali priporočale posebne okoliščine. Tako se je godilo tudi v naši ohajski državi. Vsi štiri je glavni kandidatje (oba demokratska za senatorja in guvernerja in oba republikanska za ista voljena mesta) so se v svojih oklicih redno spomnili upokojencev in jim zatrjevali, da poznajo njihove težave in želje in da jih bodo zagovarjali z vso vneemo, ako bodo izvoljeni. Drugi kandidatje so mislili na upokojence na vado tako, kakor so jih imeli pred seboj.

Ne smemo jim delati krivice. Večina upokojencev ima svoje organizacije, ki navadno temeljijo na njihovi nekdanji narodni preteklosti ali so pa nastale na pobudo raznih dobroteljskih akcij. Vse te organizacije niso povezane med seboj.

To upokojencem onemogoča, da bi vršili na politike in seveda tudi na kandidate tak pritisk, kot bi ga lahko. So ga pri vsem tem, kolikor se je

dalo. To potrjuje izjavi demokrate Gilligana in republikanica Clouda, ki sta oba pokazala dosti zanimanja za usodo upokojencev in obljubil vso pomoč. Gotovo ne smatra svojih izjav za volilno blago, veta pa tudi, da guvernerji sami po sebi ne morejo ničesar brez sodelovanja z zakonodajami. Te praviloma nimajo toliko razumevanja za socialna vprašanja kot guvernerji sami.

Letos so imeli kandidatje več koristi od upokojencev kot prejšnjaja leta. Draginja je namreč prisilila kandidate, da so iskali povsod požrtvovalne sodelavce pri propagandnih akcijah. Tu jim je prišla pomoč upokojencev kot nalašč. Opravljali so radi običajna pisarniška in propagandna dela, ki bi jih bilo treba drugače drago plačevati. Že hvaležnost bi zahtevala, da izvoljeni kandidati na to ne pozabijo. Naj bi vsaj v tem slučaju ne veljal pregovor: Nehvaležnost je plačilo sveta.



6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 212 Tuesday, Noc. 3, 1970

Kongresnik Mills o gospodarstvu

Kongresnik W. Mills spada med naše najbolj "konsolidirane" politike. V svojem volivnem okraju je tako siguran, da še sedaj ni zašel med volivce, da jim razloži svojo politiko. Ga poznajo in mu zaupajo. Na drugi strani je šel na konferenco Ameriške bankarske zveze v Miami Beach, ki med njenimi člani gotovo ni Millsovih volivcev, zato pa so vodilni ljudje v našem bankarstvu. Njim seveda Mills ni mogel vezati otrobov, moral jim je odkriti povedati, kaj misli o gospodarstvu in gospodarskem stanju. Kar jim je povedal, je pa drugi dokaz za njegov ustaljeni politični položaj. Zbranim bankarjem ni namreč povedal nič optimističnega, kot bi se spodobilo za volivno kampanjo. Nadrobil jim je samo bridke, toda stvarne resnice, nekako takole:

Stanje našega federalnega proračuna ni rožnato. Proračun se bo končal s primanjkljajem med \$12 in \$20 milijoni. To je zelo huda stvar. Ko je namreč Nixon lani predložil svoj proračunski predlog, je bil proračun skoraj izravnani. Radi lepšega je bil naračunan prebitek \$1 milijona, ki pa vanj nihče ni verjel. Sedaj moramo pričakovati, da bo primanjkljaj znašal 6 do 10 milijonov. Tako hude zmote bi ne smelo biti. V proračunu se finančni strokovnjaki lahko zmotijo za par odstotkov, ne pa kar za 10%.

Nikjer ni zapisano, da proračunski primanjkljaj ne bo še večji. Dohodki padajo hitreje, kot so v tajništvu za finance pričakovali. Ako bi režim kaj dal na uravnoteženost proračuna, bi moral začeti zmanjševati izdatke, kakor hitro je opazil, da dohodki usihajo. Tega ni napravil. Zato je njegova odgovornost za napačno oceno tem večja. Da je Mills prišel s svojo oceno stanja v federalnih financah ravno sedaj sredi volivne borbe, mu ne bi mogli zameriti. Je demokrat in ne posebno priljubljen v sedanjih uradnih krogih. Tudi republikanci mu ne prizanašajo, kadar se jim nudi prilika.

Kar moramo zameriti Nixonovi finančni politiki, je njen prevelik optimizem. Ko je Nixon lani sestavljal in popravljal Johnsonov proračunski načrt, bi moral vedeti, da se na gospodarskem obzorju že nabirajo oblaki in da se bodo morda razkadili, morda pa tudi ne. Previdnost bi mu bila svetovala, naj ne oblači proračuna v lepšo obleko, kot je treba, ker ga bo morda bodočnost usekala po prstih. Pa je to spregledal in začel hoditi po Johnsonovih potih, dokler mu gospodarski zastoj ni odprl oči.

Nixon ima svojo srečo. Ni namreč treba pričakovati, da bi Millsova zaskrbljenost kaj vplivala na sedanjo volivno kampanjo. Pa bi lahko in ne ravno v korist Nixonovi gospodarski politiki, ki ponavlja tradicionalno napako vseh republikanskih režimov: da namreč preveč varuje interese bogatih davkoplačevalcev in jim le takrat nalaga nove davke, kadar ni nobenega drugega izhoda. Pri tem bi se le težko mogel sklicevati tudi na demokratskega prednika Johnsona, ki je delal isto napako. Sedaj mora vsa dežela plačevati v obliki draginje kazen za te finančne napake. Iz papirnatega dolarja tudi Amerika ne more pričarati trajne blaginje, še manj pa trajne konjunktore.

Mills je tudi kritično ocenil pogoje sedanje administracije na stanje našega gospodarstva. V tem mu je dal prav tudi senator Mansfield, ki je običajno zelo previden, kadar kritizira republikanske režime.

To, kar je Mills povedal sedaj, bo prišlo do veljave šele po novem letu, ko bo Nixonova administracija predložila novi proračun. Takrat se bo že jasneje videlo, ali je Millsova ocena pravilna ali ne. Ako je pravilna, ne bo mogel Nixon trditi, da je njegov proračunski načrt uravnotežen brez novih davkov. Našo javnost je dosedanja draginja že toliko izmordila, da ve, da se primanjkljaj v razponu 6-10% ne dajo izbrisati kar hitro iz finančnega računovodstva, ako ni v njem predvidenih novih davkov.

Mills je pesimist tudi glede odgovora, ali naša administracija zna krotiti inflacijo. Pri tem se sklicuje na preteklost. L. 1968 je na primer federalna administracija vztrajala pri dodatnem davku na dohodnino in s tem omejevala vpliv inflacije, zato so pa federalne rezervne banke dajale preveč posojil in s tem prekrizale ves načrt federalne uprave. Posledice te politike še do danes niso iztrebljene.

Trenutno, tako pravi Mills, je denarna politika na pravem tiru, kar je treba zapisati v dobro federalnim bankam. Proračunska politika, ki bi morala stremeti proti uravnovesju, gre pa v nasprotno smer. To postane lahko vir velikih zadreg. Zanj je bodočnost jasna: ali je treba zmanjšati federalne izdatke ali pa misliti na nove davke, drugače bomo res zagazili v gospodarsko krizo, ki se jo ne bomo lahko znebili.

Skoda, da Mills ni podrobneje razložil svoje zaskrbljenosti. Drugi finančniki so jo, pa žal le v odlomkih. Seveda

o tem vprašanju še par tednov ne bo mogoče stvarno debatirati. Volivna kampanja se boji vsakega pesimizma kot vrag križa. Nepristranska debata je začasno onemogočena, sicer se pa teh par tednov tako ne more na gospodarskem polju kaj važnega zgoditi. Morda bomo dočakali par političnih potresov, ki bodo pa imeli na gospodarski razvoj le prehodni vpliv.

Ta mesec bodo butnile gospodarske skrbi zopet z vso silo na dan. Inflacija še ni namreč pokazala vseh svojih slabih posledic. Kar jih bo še prišlo na dan, bodo tem bolj boleče, ker se bodo pojavile v začetku zime. Dobro bo takrat to, da se administraciji ne bo treba za vsako ceno obestati na optimizem, lahko se bo spustila tudi v stvarne debatte. Takrat bo vsak gospodar Millsovega formata dobrodošel. Čim več jih bo, tem bolj bomo na čistem, kako zavreti inflacijo in draginjo.

BESEDA IZ NARODA

Krizantema na grob M. Marije Terezije Kanželič, bivši vrhovni predstojnici Šolskih sester

KANSAS CITY, Kans. — V svet mislim, kako smo Šolske senci kupole sv. Petra, na Via stre zaplankane. Vse, kar sedaj dei Colli 10 v Rimu je 20. oktobra, vama bo nekoč prav pri 1970 zadnjič utripnilo srce šlo," naju je učila in bila je po m. Terezije Kanželič. Večkrat prestani skušnji tako ponosna je v zadnjih letih pretilo, da se na naju, da sva morali s spricestavi, a skrbna ljubezen sester vali k g. prelato... "Pikovo da ga je vedno pognala v nov zamotano. Nazadnje ni nobeno lekarčali ob 12h v Marijanišče. Skoro niško zdravilo, nobena sestrskas niva mogli verjeti, da sva v nega več pomagala. Kristus, ki "klostru". To je bila ena stran jo je poklical na svojo njivo njene vzgoje naraščaja. Druga pred 71 leti, jo je klical po pla-pa je seveda bila, da v mladih čilo: "Pridi, nevesta, in sprejmi sroh upodobi Krsitusuov lik. To krono! Zasluzila si jo! Po štiri-likanje" je pa večkrat izzvalo indevetdesetih letih romanja po solze... O, tudi o tem imam solzni dolini si sedaj odpočij na spomine... lepe.

Ko je naša kongregacija prela njena smrt res taka, kot nam vzela delo v diaspori, je postala m. Terezija prednica v Zemunu. Na ni mogla biti, ker tudi Sv. Tam je blagonsno delovala, dopismo podpre našo vero, ko prakler ni bila 18. julija 1935 izvo-ljena za vrhovno predstojnico. S častjo je sprejela na svoje ravim". Če ni naša dobra, blaga mli kriz, ki je ravno njo bolj žumati med pravičnimi, ki je sa-lil kot katero njenih prednic. Saj je ravno v dobi njenega vodstva kongregacije nastala druga svetovna vojna, ki je uničila vse, kar so prve sestre in njih naslednice s trdom postavile. M. Terezija je morala gledati, ko so Nemci izganjali sestre iz Doma, ki so jokale in odhajale v svet. Srečne, katere so imele sorodnike in šle k njim. A stare, izgarane brezdomke? Bog jim je naklonil sočutnih src. In samostanski Materi je krvavelo srce v neznosni boli; v skrbi, če bodo mlade vztrajale, če bodo ostale zveste Gospodu.

V Rim, k sv. očetu Piju XII. se je zatekla v svoji najtežji uri življenja, ki je bila odločilna ne samo za njo, ampak tudi za nes vse. V Piju XII. je res našla sočutnega očeta. "Ne samo Nemci ubijajo nas Slovence, tudi Italijani, sv. oče." "Tudi Italijani," je žalostno ponovil za njo. Ni ostalo samo pri sočutju. Pomagal ji je z nasveti, kam se naj obrne. S pomočjo p. Mandiča, hrvatskega frančiškana v Rimu, je dobila hišo na Via Colli 10. S štirimi sestrami se je vselila. Tu je bil sedež vrhovnega sveta do leta 1956. Nekaj let po svetovni vojni je kupila še hišo na Via dei Colli Farnesina 140. Prosila je našo provinco, naj ji pomaga z denarjem. Tudi nam je takrat trda predla, ker smo zidale šolo v Lemontu — a veso- no naše sestre rade doprinesle svoj delež za materino hišo.

Prve rimske sestre z m. Terezijo vred so bile zelo uboge. Preživljale so se s čuvanjem pri mlirlih in s podporo, ki so jo pošiljale sestre. Posvesta v Judoslaviji, ki so jih Nemci zaplenili, niso bila nikoli vrnjena. Vse šole: učiteljske, gospodinj-ske šole, meščanske, osnovne, vsega je bila kongregacija oropana. V Rimu so morale začeti znova, zato smo imenovali m. Terezijo drugo ustanoviteljico naše kongregacije. "Močna žena" je stala ob razvalinah naše družbe, a klonila ni. Trpela je in zaupala. In Bog ji je naklonil milost, da je smela biti deležna vstajenja kongregacije. "Der Mohr hat seine Pflicht getan,

jetzt kann er gehen," se je šalji-vo izrazila, ko je po 21-letni službi odložila breme vrhovne predstojnice na mlajše rame. Č. mati M. Terezija Vidan ji je sledila.

Po vojni je m. Terezija večkrat prišla v Ameriko na uradni obisk. Vedno smo se je veselile. Četudi je morala skozi grozote vojne v Sloveniji in v Rimu, je vendar ohranila veselost značaj. Kot otroci smo se ob večerih zbirale okrog nje, da nam je pripovedovala o naših sestrah v domovini, Italiji, Afriki in Južni Ameriki. Nagovarjale smo jo, naj ostane kar med nami ali pa naj pride nazaj k nam, ko bo potekla njena službena doba. Samo obiske nam je obljubljala. Vleklo jo je srce v Rim, kjer je ostala do svoje smrti.

Mati Terezija je bila zvesta hči sv. Cerkve. Ljubila jo je in priporočala svojim hčeram ljubezen do nje. Živela je s Cerkvijo, trpela z njo in s sv. očetom posebno zadnja leta. Koliko je premolila! To je bil njen glavni posel. Obiske je rada sprejemala. Veliko jih je bilo. Sestre iz materine hiše so jo rade presenečale. Znanci iz domovine so se oglašali pri njej, kadar so bili v Rimu. Tudi ameriški Slovenci so radi zavili na Via dei Colli 10.

Zadnje čase ji je zelo oslabil spomin, kar ni čudno pri 94. letih. A drugače je bila prisebna — nič čudakega ni bilo na nji videti. Sestre so pazile na njo kot na punčico svojega očesa. Rada je šla vsak dan na sprehod po vrtu. Pravi jo, da je majhen, a je pred tremi leti pisala m. Terezija: "Vsak dan grem okrog po našem gruntu." Šaljivost je najbrž odnesla s seboj. V nebesih radi sprejemajo take... čmerik se branijo.

Četudi smo bile vsa dolga leta ločene od nje, vendar jo bomo pogrešale. Vedele smo, da molji za nas in naše zadeve. Tolažil nas pa misel, da bo še posebno nas, ameriške sestre, priporočala Bogu, saj je sama videla naše delovanje in potrebe, ki so z našim poklicem v zvezi. Naj tudi nam izprosi take požrtvovalnosti, duha molitve in gorečnosti za božje interese, kot je užival njo. Naj sveča njenega vzgleda ne ugasne v naši kongregaciji, naši ameriški provinci. Priporočamo jo v molitev.

Šolska sestra

Dediščina škofa Rožmana

CLEVELAND, O. — V mesecu novembru smo, ko se spominjamo smrti škofa Gregorija Rožmana, Dne 16. tm. bo že 11 let, odkar se je bil poslovil od nas.

Rajnski škof Rožman nam je v begunstvu in zlasti še potem v emigraciji dvoje naročal: varuj te naši dve največji narodni svetinji: vero in materinski jezik! Ob vsaki priložnosti nam je bil to poudarjal, posebej pa še ob duhovnih vajah ali duhovnih obnovah.

Da sta danes med nami zlasti ti dve naši veliki svetinji — vera in materni jezik — resno ogroženi, o tem najbrž nihče izmed nas ne dvomi. Živimo namreč v času izjemne duhovne stiske, ki grozi uničiti najdražje vrednote človeštva.

Rajnskega škofa Rožmana sta ves čas njegovega begunstva trla skrb, kaj je dolžan storiti, da bodo njegovi ljudje v begunstvu ohranili svoji največji svetinji: vero in svoj jezik. Kot škof, kot duhovni pastir svojega ljudstva, je hitro spoznal, da so za njihovo ohranitev prvenstvenega pomena slovenske duhovne vaje, in sicer za moše in fantje kakor tudi za žene in dekleta. Takoj prvo leto svojega emigrantskega življa je organiziral teh jih potem ni opustil vse do svoje smrti. Kamorkoli je na svojih poteh k Slovincem prišel, je to

Končno se smemo imenovati Slovenci

Tako je naslovil "Katoliški glas", glasilo slovenskih duhovnikov v Italiji, 15. oktobra letos poročilo o zakonitvi rabe in imena za slovensko narodno manjšino v Italiji. Glasi se takole:

V zamejstvu in v domovini je prav tako pa bo odigral važno vlogo v vseh tistih vprašanjih, svetovalca dr. Štoker naletel na ki zadevajo slovensko manjšino velik odmev. Skoro vsi časopisi in ki se jih je dežela bala do- so pisali o zmagi dežele Furla- takniti konkretnje.

Važen pa je ta zakon tudi za- ki Benaški Sloveniji in v Kanali- skih dolini. Poleg tega pa bo marsikom med nami, ki se ga je že oprijemal čut manjvred- nosti pred italijanskim prebi- deželnem svetu ne rešuje kon- valstvom, vtil nove osveščeval- kretno slovenskih vprašanj, ne- ce šole slovenske zavesti. Morda se dvomno pa odpira vrata, tako v bo odslej marsikdo bolj zavedel deželnem kot tudi v državnem svoje dolžnosti, ki mu jo je na- mnogoterih še odprtih vprašanj. ložil sedanji čas: da je namreč

Če pomislimo na ne tako dav- tvorec predvsem pravične bo- ne čase fašizma, ko nismo bili dočnosti, v kateri ne bo ljudi s pravzaprav deležni omembe v teznjami pa asimiliranju svoje- zakonih, na ulicah pa opljuvani ga sodržavljana, ki ni istega ro- du oz. jezika.

Je pa dokončno izglasovanje jako pomembno za nas tudi za- radi tega, ker je ponovno izpri- je s posebnimi interesi, potem ne je ta zakon prinesel nedvomno novega svežega zraka v našo stvarnost.

Stokov zakonski predlog bo odprl — vsaj upamo — novo stran v zakonskih določilih de- žeje Furlanija-Juljskega Beneč- je. Posebej v zadevah, ki so v izključni pristojnosti deželnega sveta, kot na primer vprašanje oznake krajev in socialno-eko- nomske prihodnosti Slovencev v naši deželi itd., bo ta zakonski predlog odigral pozitivno vlogo.

oznanjal in tudi izvajal. Sam ljubi Bog ve, koliko duhovnih vaj in duhovnih obnov je bil imel v vsem času svojega iz- gnanstva med nami v ZDA in v sosednji Kanadi.

Kako goreče bi nam ranjki škof šele danes, v sedanjih raz- merah, priporočal duhovne vaje odnosno jih tudi sam vodil! A njegja ni. Ostala pa nam je nje- gova dediščina, njegovo največ- je očetovsko naročilo in posled- ni za božje interese, kot je po- užival njo. Naj sveča njenega vzgleda ne ugasne v naši kon- gregaciji, naši ameriški provin- ci. Priporočamo jo v molitev.

Šolska sestra

Dediščina škofa Rožmana

CLEVELAND, O. — V mese- cu novembru smo, ko se spomi- njamo smrti škofa Gregorija Rožmana, Dne 16. tm. bo že 11 let, odkar se je bil poslovil od nas.

Rajnski škof Rožman nam je v begunstvu in zlasti še potem v emigraciji dvoje naročal: varuj te naši dve največji narodni svetinji: vero in materinski jezik! Ob vsaki priložnosti nam je bil to poudarjal, posebej pa še ob duhovnih vajah ali duhovnih obnovah.

Da sta danes med nami zlasti ti dve naši veliki svetinji — vera in materni jezik — resno ogroženi, o tem najbrž nihče izmed nas ne dvomi. Živimo namreč v času izjemne duhovne stiske, ki grozi uničiti najdražje vrednote človeštva.

Rajnskega škofa Rožmana sta ves čas njegovega begunstva trla skrb, kaj je dolžan storiti, da bodo njegovi ljudje v begunstvu ohranili svoji največji svetinji: vero in svoj jezik. Kot škof, kot duhovni pastir svojega ljudstva, je hitro spoznal, da so za njihovo ohranitev prvenstvenega pomena slovenske duhovne vaje, in sicer za moše in fantje kakor tudi za žene in dekleta. Takoj prvo leto svojega emigrantskega življa je organiziral teh jih potem ni opustil vse do svoje smrti. Kamorkoli je na svojih poteh k Slovincem prišel, je to

MILWAUKEE, Wis. — Vabi- mo na jubilejno proslavo 20-let- nice društva Triglav, ki bo v so- boto, 14. nov., ob 6. uri zvečer v dvorani župnije sv. Janeza na Cold Spring Rd.

Društvo so ustanovili Janez Grum, Ivan Kunovar in France Rozina, ki so 17. novembra 1950 sklicali ustanovni občni zbor. Skozi vso dvajsetletno dobo je društvo prirejalo igre, Miklav- ževe večere za mladino, pustne zabave, materinske proslave in spominske dneve. Društvo je vsa leta imelo tudi svoje redne članske sestanke, predavanja in

več let tudi slovensko sobotno šolo. Ko je društvo pred 10 leti s pomočjo članstva kupilo zemljišče, ki meri 15 akrov in se se- daj imenuje Triglav park, je tam postavilo dom, kapelico, kuhinjo in moderna stanišča. Danes ima park svoj lastni vo- dovod in elektriko. Od nakupa zemljišča dalje društvo na svoj- jih prostorih prireja letne slo- venske piknike.

Iz kratkega poročila je raz- vidno, da je društvo Triglav bilo zelo delavno ter si je z ne- sebičnim delom ustvarilo ugled med tukajšnjimi Slovenci in A- merikanci.

Ob tej priliki izrekamo toplo zahvalo vsem rojakom in roja- kinjam, ki so tekom dvajsetlet- ne dobe spremljali našo dejav- nost ter nas tako moralno in gmotno podpirali. Na tem me- stu gre posebna zahvala tudi A- meriški Domovini, ki je vsa ta leta blagohotno objavljala v li- stu naše društveno delovanje in priobčala društvene dopise. Bog naj povrne vsem.

Sporod proslave

Pozdrav predsednika društva Janeza Limonija.

America the Beautiful, Hej Slovenci — poje zbor Trigla- va.

Govor duhovnega vodje dru- štva p. Klavdija Okorna.

Slovenska zemlja; Triglav; Zdravica (Prešeren) — poje zbor Triglava.

Zidana marelja, ples — rajanje deklet "Slovenski nagelj".

Večerna molitev (Cankar) — dekliski kvartet.

Duet: Na mostu; Plovi, plovi barčica — pojeta R. Kotar in Minka Mejač.

Zupančič: Duma (odlomek).

Gor čez izaro (simbolična vaja); na harmoniki spremljata Frank Sezon in Franci Coffelt.

Jurčič: Deseti brat — Krjavelj v gostilni (odlomek).

Sporod so pripravili: Ernest Majhenič, Vlado Kralj in Dara Strmšek.

Pri klavirju spremlja Ivanka Merkun.

Sporod vodi in napoveduje Izabela Kraljeva.

F. R.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Veliko misijonsko srečanje

Zadnja nedelja v oktobru letos bo v zgodovini slovenskega katoliškega občestva zopet zapisa na velikimi črkami. Zanimanje za slovenske misijonarje in za njihovo delo je pritegnilo množico vernih, ki so napolnili obe dvorani na Manning Ave. in še druge prostore, kot galerije in hodnike. V dvorani pri Mariji Pomagaj smo zopet videli v prijetni družabnosti župljane iz obeh slovenskih župnij.

Ob 3h popoldne so se zbrali člani in članice Baragovega misijonskega krožka in drugi prijatelji misijonov v cerkvi Marije Pomagaj, kjer so molili uro molitev, rožni venec in litanije ter prejeli blagoslov z Najsvetejšim; vse za misijonski blagoslov.

Ob 4h so se že napolnili prostori pod cerkvijo. Predsednik Baragovega misijonskega krožka g. Janez Marentič je s pozdravom začel prireditve. Najprej je dal besedo župniku g. Tonetu Zrcu C.M., ki je pozdravil zbrano srenjo in jo pohvalil za njeno misijonsko gorečnost. Glavni govornik na prireditvi pa je bil član krožka g. Peter Markeš. Njegov govor je bil namenjen predvsem mladini, ki ni ograjena s pregradami nacionalizma, ki rada pomaga in se zanima za probleme sovrstnikov. To mladino, ki je imela na prireditvi večino, je povabil, naj pristopi k Baragovemu misijonskemu krožku, da bo tako aktivno posegla v misijonsko delovanje. Mladina v Afriki, Aziji, na Japonskem je v potrebi: lačna je, obleke potrebuje in nevedna je. Pisma misijonarjev govorijo, koliko je potreba in koliko imamo možnosti pomagati. Delo v misijonskem zaledju naj postane del zanimanja naše mladine.

Po govoru je prevzel vodstvo g. Bogo Avsec in ob njem mala Kavčičeva. Pred seboj na odru sta imela razstavljenih čez sto misijonskih daril, ki so jih poklonila dobra srca. Sreča jih je svojevoljno delila navzočim po dvorani. Bilo je veliko napetega pričakovanja, ogledovanja, veselja in tudi manjnih razočaranj, ko se upanja niso izpolnila. "Čisto malo je še manjkalo..." se je slišalo tu in tam. Čeprav ni sreča obiskala prav vseh, pa so le vsi odhajali iz dvorane s samozadovoljstvom, da so preživeli prijeten nedeljski popoldan in doprinesli nekaj z dobro misijonsko stvar.

Tudi kuhinja je pomagala, da so bili ljudje dobre volje. Dobre gospe so napekle peciva in pripravile kave. Članice krožka so postregle vsem, ki so si v odmoru zažele malice. Tako je bila misijonska prireditev zopet lep dogodek in spričevalo o misijonski zavednosti torontskih Slovencev. O finančnem uspehu bomo poročali drugič, ko bodo vsi podatki zbrani in urejeni. Za danes samo: Bog plačaj vsem, ki so k uspehu pripomogli!

Misijonski por.

Župnijska kampanja — uspeh

Ko tole poročilo hiti v stroj, se zaključuje kampanja v župniji Marije Pomagaj. Vsi že znani podatki govorijo o tem, da je prizadevanje župnika in organizacijskega odbora doseglo uspeh. Morda cilj kampanje ni bil dosežen stoddotno. Ko bo vsi darovi v blagajni, bo šele mogoče govoriti, koliko je darovala slovenska darežljivost za prvo cerkev, ki so jo Slovenci postavili v Kanadi.

"Zanke"

Prejeli smo pošiljko nove slovenske knjige, ki jo je pripravila slovenska politična emigracija. Izšla je v Argentini v založbi Slov. kult. akcije zbirka novel, ki jih je napisal slovenski mučenec Narte Velikonja. Knjiga je naslov "Zanke". Vsebuje 11 črtic, ali bolje novel. Knjigo je lepo opremil arhitekt Jure Vombergar. Stane \$4 in je prav lepo darilo za Božič n.pr.

Se vedno dobivamo naročila za veliko družinsko Pratik, ki jo je izdala Mohorjeva družba v Celovcu. Sporočiti moramo, da je prva pošiljka takoj bila razprodana, druga pa še ni dospela, dasi smo že naročili novo.

Sedaj so začeli ljudje segati po dr. Pušovi "Klasje iz viharja" (\$3.50 po pošti). Je res zanimivo branje, kot nalašč za te jesenske večere, ko je zgodaj noč in ni več dela okrog hiše. Ob takih večerih misli tako rada uhajajo nazaj v kraje mladosti in v čase, ko je bila Slovenija še svobodna...

Prihajajo tudi vprašanja po knjigi "Odpri grobovi". Knjiga — že drugi del — je izšla v Buenos Airesu. Knjige smo že naročili, a pot, po kateri hodijo iz Argentine, je dolga in zamudna. Upamo, da bodo tukaj pred koncem zime.

Toliko za danes o knjižnih novostih.

Uprava Slovenske pisarne
618 Manning Ave.
Toronto 4, Ont.

"Kres" bo prišel v Toronto

V nedeljo smo dobili obvestila v obeh slovenskih župnijah, da bo prišel gostovat v Toronto "Kres". "Kres" je brez dvoma najboljša folklorna skupina, kar jih imamo Slovenci v svobodnem svetu. Kresovi nastopi so nam v ponos, ker nas povsod odlično predstavljajo. Del te skupine smo imeli priliko videti na letošnjem Slovenskem dnevu na Slovenskem letovišču.

Z izbranim programom slovenskih narodnih in umetnih plesov bo "Kres" nastopil v nedeljo, 15. novembra 1970, v cerkveni dvorani Brezmadežne s čudodelno svetinjo na 739 Brown's Line.

Prav bi bilo, da bi Slovenci v velikem Torontu in njega okolici sprejeli goste iz Clevelanda kot dobrodošle sestre in brate. Z obilno udeležbo jim pripravimo ta sprejem in se jim skazi hvala za njihova kulturna prizadevanja.

Priprave za nastop "Kresa" v Torontu ima v oskrbi Društvo Slovencev Baraga.

Vabi Odbor

Katoliški študentje zahtevajo enakost

Trije razredi (11., 12. in 13.) katoliških šol še vedno ne dobivajo iz javnih sredstev nikakih podpor. Sedanja konservativna vlada trdi, da jim ta podpora ne pripada po sedanji ustavi. Zanimivo pa je, da v provinci Kvibek uživa nekatoliško zasebno šolstvo vse in iste pravice kot šole večine, ki je seveda katoliška. V provinci Ontario pa so katoliške šole v zgoraj omenjenih razredih prikrajšane. Zaradi tega morajo katoliški študentje plačevati visoko šolnino in še kljub temu se te šole bori- jo z velikimi težavami. Katoliški študentje so podvzeli veliko akcijo, da si priborijo svoje pravice.

Tej akciji je služilo tudi veliko zborovanje, ki ga je v nedeljo, 25. okt., pripravila v Torontu "Zveza kat. študentov v Ontariju" (O.C.S.F.). Zbralo se je

toliko študentov, profesorjev, staršev in duhovnikov, da ni vseh mogla sprejeti velika dvorana v Maple Leaf Gardens. Prišli so iz vseh delov ogromne province in več tisoč jih je moralo ostati zunaj. Množico so cenili na 22.000.

Zborovanje je bilo odlično organizirano in je vse potekalo v najlepšem redu. Seveda pa je v ozračju visela zahteva po enakopravnosti, s katero naj vlada stopa do vse študirajoče mladine. Na zborovanju so govorili zastopniki študentov. Glavni govornik je bil pa torontski nadškof Philip F. Pocock. Navzroč je bil tudi minister za šolstvo v pokrajinski vladi Wm. G. Davis, ki je sicer o zborovanju imel laskave besede, a obljube ni dal nikakšne. Njegovemu govoru je sledilo samo vlnudnostno ploskanje. Mogočen aplavz pa sta doživela zastopnika obeh opozicijskih strank. Za liberalno stranko je govoril Mr. Tim Reid, za NDP pa Mr. D. MacDonald. Oba sta se izrekla za enakopravnost pri podpiranju katoliškega šolstva.

Zborovanje se je zaključilo s sv. mašo, ki jo je daroval nadškof Philip F. Pocock. Somaševalca sta bila še škofa Joseph F. Ryan in Francis A. Marrocco. Javnost in merodajni faktori so vzeli zborovanje na znanje in zahteve katoliške javnosti ne bodo mogle iti mimo ušes, ne da bi jim bilo zadoščeno.

Por.

Zaključek finančnega leta

Hranilica in Posojilnica slov. župnij je 30. septembra zaključila svoje poslovno leto. Uspehi, napredek, rast — kolikor je vsega tega bilo — bodo objavljene šele na rednem obnem zboru, ki bo četrto nedeljo v mesecu novembru.

Na obnem zboru bodo člani glasovali o višini dividend in o višini vrnjenih obresti vsem, ki so svoje obveznosti redno odplačevali. Prav tako bodo izvolili nove odbornike na tista mesta, kjer letos poteče poslovna doba. Odborniki so voljeni za dobo treh let. Vsako leto se zamenjata eden ali dva iz vsakega odbora.

Nekaj z obiska med rojaki v Clevelandu

TORONTO, Ont. — Ko sem bil ob kanadskem Zahvalnem dnevu, 12. oktobra, od sobote do ponedeljka v Clevelandu, sem doživel nekaj takih dogodkov in presenečenj, da sem jih nameraval takoj ob prihodu domov vreči na papir in poslati Ameriški Domovini. Pa me je nek moker prehlad položil za nekaj dni v posteljo in zdravnik mi je naročil: "Miruj in leži, da ne pripegne pljučnica." Zato se je tore pisanje tako zavleklo in bo že kar pozno, vendar pa ne prepozno, saj je pisanje o dobri stvari vedno dobrodošlo.

Morda bo prav, če povem, da bodo imeli pravi pojem o razdalji Toronto-Cleveland tudi oni zunanji Slovenci, ki so raztreseni po vesoljni zemlji in berejo Ameriško Domovino. (Da jo prebirajo res po vesoljni zemlji, naj vam bo v dokaz, da ko sem pred časom delal nekaj reklame, naj bi namesto v misijone — vsaj začasno — tiste nabrane groše pošiljali za naše lemenarje, da bi kje kaj zidali, da se jim ne bi bilo treba potikati celo po svinjakih, sem bil okrogan iz Indije in iz Afrike. Tako sem bil presenečen nad tem, da potem nisem in tudi ne bom več kaj takega zapisal.) Torej od Toronta v Kanadi do Clevelanda v ZDA je 300 milj. Cesta pe-

lje preko Buffala, kjer je meja med Kanado in Ameriko. Na meji lahko sedi kar v avtomobilu in pokažeš državljanski list in že lahko odpelješ naprej, če le nimaš nič za carino. Z zmerom in pametno vožnjo lahko prepelješ to razdaljo v petih urah. Precej čeden izlet je to.

Eden glavnih namenov tega izleta je bil, da obiščem dragega mi prijatelja — Franceta Lončarja. Pa so ga ravno dva dni pred mojim prihodom tja odpeljali na "njivo miru" in ga tam pokopali. Sem bil obveščen o smrti, a nikakor nisem mogel iti tja pravi čas, da bi ga pokropil in spremljal na pokopališče.

Pa sem ga kar tu v bližnji cerkvi priporočil in pomolil zanj. Posebne sile nisem delal, ker sem prepričan, da ta dobra in blaga duša ne potrebuje veliko. Sem kar prepričan, da njegova duša še plava v družbi svetih okrog nebeskega trona. Tako si v mnogo boljši družbi, kot bi bil, če bi počakal mene, da bi kramljala in obujala stare spomine. Veš, kaj se pri takih prilikah prav rado dogodi. Vse vrste ljudje pridejo med razgovorom na krožnik. Tudi taki, ki se nama niso vsak čas prav obrnili. Pa bi jih opravičevala, oklevetala in morda še malo oklela. Ti bi tega najbrž ne storil. A za sebe se bojim, ker me kaj takega kar hitro začne razganjati. Nimam ponižnosti in tišega potrpljenja, kot si to obdvalal ti. Počivaj v miru in tam zgoraj ne pozabi za nas! Mi ga pa ohranimo v lepem spominu.

V Cleveland sem prispel v soboto popoldan. Pozdravljanja — vpraševanje — pripovedovanje — razgovori. Proti večeru so mi povedali, da ima Društvo SPB večerjo in ples v števitski dvorani. Prijatelj me je povabil, naj grem z njim tja. In sva šla. V tej dvorani sem bil prvič. Presenetila me je njena prostornost-obširnost. Presenetila me je tako ljubezna prijaznost ob mizici pri vhodu. Imensko me je pozdravila, jaz jo pa nisem poznal. Sitna reč to... Lovil sem v mislih na vse strani, pa ni hotelo odjekniti. Ni kazalo drugega, kot z rdečico na obrazu se oprostiti in povprašati za ime. Potem mislim, da sem postal od sramu še bolj rdeč, da imam tako slab spomin. Presenetilo me je, da sem videl v dvorani že toliko ljudi, pa so še kar naprej prihajali. Prinašali so nove mize in stole tako, da je bila velika dvorana do zadnjega zasedena. Le pred odrom je bilo nekaj kvadratnih metrov prostora za ples. Pa na tem prostoru ni bilo drenja. Vsaj dokler sem bil jaz tam, nisem opazil kake prevelike podplatne in petne srbečice. Več je bilo opravka z žlicami, noži in vilicami — saj je bila večerja pripravljena tako nadpovprečno okusno. Iz kuhinje so prihajali tako žlahtni duhovi, da me je kar vleklo, da bi šel pogledat, kako to pripravijo. A radi "zvezde", ki jo bom že še pozneje omenil, se nisem upal, da bi se ne zameril kuharicam. To bi mi pa kdaj še lahko napak hotelo... Zato sem raje premagal radovednost.

Toliko znanih obrazov sem srečaval, toliko prijateljev in prijateljic. Z raznimi se nisem videli vse od odhoda iz taborišča. Zares sem se počutil zelo srečnega in prijetno je bilo. Nisem pričakoval tolike udeležbe, tolike poštrevnosti, tolike potrebe in tako prijetne domačnosti. Po zdraviljam vas in hvala vam vsem!

Le temule se čudim: Ne vem, morda sem spregledal, ko sem bil v postelji — časopis pa tako

neredno prihaja — da nisem opazil kakšnega poročila o tej lepi prireditvi. To ni prav. S poročanjem o takih prireditvah se dvigajo srca, se navdušuje članstvo raznih slovenskih organizacij, jih kliče iz mrtvila in sili k različnim podvigom. Povsod je potrebna reklama — in tudi pri tem.

Če bi v Torontu zmogli tako prireditve — vam rečem — bi tako hvalili, se bahali in pisali, da bi torkova kanadska stran Ameriške Domovine bila precej premajhna.

Drugo presenečenje me je pričakalo jutraj ob osmih v cerkvi pri Sv. Vidu. (Pred nekaj leti sem že enkrat to videl. Nekako pozabil sem na to, čeravno večkrat vidim tozadevni članek v časopisu. Pa sem si mislil: gotovo je v današnji mešanici to precej oslabeo. O, pa ni!) Cerkev je bila še precej prazna in prihajale so notri same ženske. Kar naenkrat se pa odpro vrata in po cerkvi proti oltarju so korakali sami možje in fantje v dvostopih. Šli so do prve klopi, nato je leva vrsta zavila spredaj ob klopi in od nasprotni strani so začeli zasedati klop za klopjo do zadnjega moža v vrsti. Ravno tako je zavila desna vrsta na desno in ravno tako so zasedali klopi na desni. Po mojem štetju je bilo okoli 125 mož in fantov. Čudil sem se temu. Tolikemu številu, taki disciplini. Mašo in mašnika so spremljali z glasnimi zbornimi odgovori, deloma s pesmijo. Pa pristop k obhajilni mizi; tako v lepem redu, brezhibno in mirno, da je bilo res lepo in užitek to opazovati. In to vse pomešano, od navadnega delavca do najvišjega uradnika, zdravnika itd. je zastopano. Po maši so šli zopet v redu vsi v dvorano pod cerkvijo na mal prigrizek in kavo. Včasih tudi povabijo kakšnega predavatelja, da jim raztolmači in govori o raznih perečih vprašanjih. Čudil sem se potem zunanaj, ko sem poslušal ljudi, v glavnem ženske, ki so govorile kako malo moških je bilo danes. Dejala so, da se je poznalo zato, ker je bila prej, v soboto zvečer prireditev in so prihajali pozno domov. Mislil sem, da je naravnost čudno, da danes v teh tako nesrečnih časih pride toliko moških in v taki disciplini. Bog daj, da bi ostalo še dolgo tako!

V ponedeljek sem imel opravka tudi v Ameriški Domovini. Ko sem vstopil, je bila v pisarni sama gospa Micka, ki pa, kakor sem opazil, ima še zmeraj besede, ki ji je jo včasih podajal njen blagopokojni soprog — Japček. Bila je vsa nasmejana in kar na hitro sva obudila nekaj starih spominov. Takoj nato je prišel s šopom natipkanega papirja urednik g. V. Lipovec. Natresel mi je nekaj modrih nasvetov, za katere sem ga prosil — in še malo pogovorjenja — pa se je že pojavil pred mekar — Zimi, ki bo doma imel". To mu je pokojni oče Japček stalno obetal. "Je bolj slaboten — je dejal — pa za dom bo že." Pa to ni več tisti mali Zimi, ki je nekoč pri nas na farmi tako jodilo... Zato sem raje premagal radovednost.

Toliko znanih obrazov sem srečaval, toliko prijateljev in prijateljic. Z raznimi se nisem videli vse od odhoda iz taborišča. Zares sem se počutil zelo srečnega in prijetno je bilo. Nisem pričakoval tolike udeležbe, tolike poštrevnosti, tolike potrebe in tako prijetne domačnosti. Po zdraviljam vas in hvala vam vsem!

Le temule se čudim: Ne vem, morda sem spregledal, ko sem bil v postelji — časopis pa tako

kolone in je imela pečenice in kravice. Oba sva imela strogi dieti. Pa je Japček dejal: "Veš kaj, Lojze, danes nimajo pri nama padarji nobene komande. Nedelja je. Mat', kar sem s klobasami! Potem bova pa še z vinom zalila." In sva res. Pošteno sva se jih najedla. Potem pa še vina gor. Saj je kar prišlo na klobase...

Potem sem imel nek opravke še v gornjem "štuku". Mimogrede sem vrgel oko še tja v tiskarno. Tam se je pa vse vrtelo in migalo skoraj tako kot pri televizni, kadar se mu hoče kaj ponagajati.

Ko sem se poslavljaj od prijaznih ljudi, je pa ravno prišla ljubezniva pospa Lipovčeva. Zase in za gospoda soproga je prinesla lanč-kavo. Toliko jo poznam, da, če bi vedela, kako sem bil tudi jaz takrat potreben kave, bi mi gotovo svojo odstopila in šla ona zase po drugo. Dobro, da tega ni vedela — to bi mi bilo sitno, če bi res to naredila. No, saj take sile ni bilo. Sem se še nekaj časa potem obdržal na nogah.

Se marsikaj bi rad napisal iz tega izleta v Clevelandu, pa zaenkrat ne bom. Imam več vzrokov za to in bom morda to storil pri kakem prihodnjem obisku. Najbolj se bojim, da bi se kak gospodinjci ne zameril. Vedno, sem rojen pod neko slabo zvezdo in se prav hitro zamerim ženskam. Vedno je katera huda name. Če začnem, pa kako pozabim, bo spet zamera. Pa je ob srečanju s takimi potem tako sitno, ker ne vem, ali bi pozdravil ali ne... ali bom prejel odzdrav ali ne. Zato si bom drugič vse notiral, da bom imel spisek pri roki. Vsem pa za vse — Bog plačaj!

Tudi Matiček naj počaka, da ga bom preizkusil. Kar na slepo ne morem nekaj zapisati. Se bom udaril in če bo trikrat zapored prvi, potem bo pa že prejel ta svoje. Se ga bom spomnil kar z daljšim dopisom. No, saj če je res tak mojster postal, kot je pripovedoval, to tudi zasluži. Le korajžno naprej! Bo že prišla prilika, da se bom obesil komu na "žlajf". Potem pa horuk — in kakor bo padlo, tako bo zapisano.

Lojze Abmrozič st.

Jet letalo Concorde sporno jabolko med Britanijo in Francijo

PARIZ, Fr. — Konzorcijalni posli med Londonom in Parizom so red redka stvar. Zato je postal ves svet pozoren, ko sta angleška in francoska vlada sklenili, da bosta skupaj financirali potniško jet letalo z dvojno hitrostjo zvoka. Stroški so bili pred 8 leti predvideni na \$420 milijonov. Rastli so od leta do leta in jih sedaj cenijo na blizu dva milijona dolarjev. Zato je projekt dobil že obliko dveh poskusnih letal, francoskega in britanskega. Britansko je pri zadnjem poskusu uletelo s hitrostjo 1,274 milj na uro. Poskus je bil narejen ob angleški obali.

Naraščanje stroškov je spravilo Angleže v slabo voljo in kažejo zmeraj več veselja, da bi sodelovanje odpovedali. To je seveda močno ujezilo francosko vlado, ki je sedaj začela delati Angliji sitnosti na drugih področjih, kot na primer pri pogajanjih za pristop Anglije v EGS. Anglija je do sedaj že žrtvovala za ta načrt \$576 milijonov, tako je izjavil angleški minister za letalstvo Corfield.

Tako britansko, kot francosko letalo Concorde preskušajo že več mesecev. Kljub temu ne računajo, da bo mogoče nova potniška jet nadzvočno letala Concorde vključiti v redni promet pred letom 1974.

Tajfuni ali hurikani, kot jih imenujejo pri nas, imajo do 500 milj premera.

Nafto na morju naj bi potopili na dno

VANCOUVER, Kan. — Kanadsko ministrstvo za ribištvo je sporočilo, da je neko vancouverško podjetje patentiralo novo metodo čiščenja morja od nafte. Gre za kemični postopek, s katerim nafto potope na morskno dno, še preden lahko škodi morskim ravnim ali pa pride do obal.

Za kakšno kemično sestavino gre, podjetje neče povedati, toda kanadski minister za ribištvo Jack Davis je pred televizijskimi kamerami pokazal, kako močno zaupa v novo metodo. Popil je namreč kozarec vode, na kateri je prej plavala nafta, ki pa so jo potem po novem postopku potopili na dno kozarca, tako da je bila voda spet popolnoma čista.

Kemična sestavina je pomešana med pesek, ki ga lahko mečejo na naftne mlake z ladij, še uspešnejše pa je, če posipajo z nafto poplavljenih dele morja iz letal ali helikopterjev. Pesek namreč veže nase nafto, kemikalija pa jo razkroji. Potem pa vse skupaj potone na dno.

Novo orožje v izgredih na Severnem Irskem

BELFAST, S. Ir. — Pretekli teden je prišlo vedno znova do izgrediv in spopadov med katoličani in protestanti, pa tudi med katoličani, policijo in vojsko, ki sta odgovorni za vzdrževanje reda in miru. Vojaški poveljnik je opozoril demonstrante, da bo vojska uporabila strelno orožje, če bo napadena s kamenjem in bombami, kot se je to v zadnjih dneh ponovno dogodilo.

V zadnjih dneh so začeli demonstranti v boju z vojniki in policijo uporabljati novo vrsto doma izdelanih bomb. Te so napolnjene z jeklenimi žebli, ki jih eksplozija požene na vse strani. Polkovnik Ian Menell je označil rabo takih bomb za "hudobno vojskovanje".

CLEVELAND, O.

Male Help Wanted

High school boy
Part time work in neighborhood mfg. plant. For cleanup and painting machinery. Must have some experience handling a paint brush on narrow tolerance.

361-6264

(213)

Zenske dobijo delo

Delo dobi

Zenska srednjih let za pakiranje kave. Oglasite se osebno pri 5th Avenue Coffee, 1108 W. 9 St. in vprašajte za g. Vidonja, ali kličite 621-2508.

(214)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Odrpito od 2 do 5 vsaki dan
14809 James Ave., Maple Hts., blizu cerkve sv. Monica, ranch hiša, 3 spalnice, 12 let stara, dvojna garaža, v dobrem stanju. Kličite 475-0274.

(215)

V najem

Oddam pet sob in kopalnico, neopremljene, spodaj, furnez na plin, poštenim in čistim odrašlim, v St. Clairski naselbini. Kličite 431-6631.

(3,6 nov)

Rojaki pozor!

Izvršujem splošna zidarska in mizarska dela, tudi pleskanje ali ureditev vaših sob. Pocen in dobro. Kličite po 4. uri zvečer. 881-5439

— (30,3,6 nov)

Hiša naprodaj

6-sobna hiša, 4½ akre ali brez, mestna udobnost. Lastnik pomaga financirati. Kličite 259-3574.

(27,3 nov)

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Čakajte vendar, čakajte vendar," pravi Ludovik XVIII. "Res, Blacas, podeliti vam moram še grb; dam vam orla z razprostrtimi krili, držčega v krempljih plen, ki se mu bode zastoj poskušal izvit, z devico: 'Tenax'."

"Poslušam, sire," pravi gospod de Blacas, nestrpnost čakaje. "Rad bi vedel vaše mnenje o mestu 'Molli fugiens anhelitu'; veste, tu se govori o jelenu, ki ga preganja volk. Ali niste vi lovec in zlasti strasten lovec na volkove? Kako se vam zdita besedi 'molli anhelitu' v tem dvojnem pomenu?"

"Čudovito krasni, sire; toda moj sel je kakor jelen, o katerem se pripoveduje, kajti v kratkih treh dneh je prevozil s posebno pošto dvestoindvajset milj."

"Torej se je trudil mnogo in po nepotrebnem, moj ljubi vojvoda. Saj imamo telegraf, ki potrebuje zato samo tri ali štiri ure, in to ne da bi se najmanj zasopel."

"O sire, vi plačujete zelo slabo tega mladega moža, ki je prišel iz tolike daljave in s takim ognjem, da vam prinese važno poročilo; in če bi bilo tudi samo zaradi gospoda de Salvieuxa, ki mi ga je priporočil, vas prosim, da ga sprejmete milostno."

"Gospod de Salvieux, komornik mojega brata?"

"Da."

"Res, on mi je tudi pisal."

"Ali vam piše tudi kaj o tej zaroti?"

"Ne, toda opozarja me na gospoda Villeforta in mi poverja v dolžnost, da mu preskrbim na vsak način pristop k Vašemu Veličanstvu."

"Na gospoda Villeforta?" vsiklikne kralj. "Ta sel se imenuje Villefort?"

"Da sire."

"In prihaja iz Marseillea?"

"Vsekakor."

"Zakaj mi niste povedali njegovega imena takoj!" odvrne kralj, in na njegovem obličju se prikaže prva senca strahu.

"Sire, menil sem, da Vaše Veličanstvo ne pozna tega imena."

"Kaj še, kaj še, Blacas; to je resen, vzvišen in zlasti častihlepen duh. In vraga, saj poznate ime njegovega očeta!"

"Njegovega očeta?"

"Da, Noirtierja."

"Da, njega."

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

CHILD CARE — Student or grandmother type. 3 hrs. Live in and small salary. 2 yr. old boy and pet. 761-8506

CLEANING WOMAN

1 day every other week. Clean 6 room apt. Vic. Oak Park. Call after 4 P.M. 388-3614

REAL ESTATE FOR SALE

LISLE Prestige Area — Beaut. Ind. sop. 1/2 acre, crptd. & drpd. 6 rm. custom brk. ranch, bsmt., 3 bdrms., 2 full c.t. baths, full wall frplc., 2 car att. gar. w-elec. dr. \$40,500. Owner. 969-6258 (212)

INCOME BLDG. For the handyman. 2 flat, 7 rms., 3 bdrms., ea. unit. Full bsmt., 2 car garage. Nr. 26th and Keeler. Owner. RO 2-0464.

"In Vaše Veličanstvo je vzel sina takega človeka v svojo službo?"

"Blacas, prijatelj moj, ali ne razumete ničesar? Povedal sem vam, da je Villefort častihlepen: da doseže svoj cilj, žrtvuje Villefort vse, tudi svojega očeta."

"Torej sme vstopiti, sire?"

"Tako, vojvoda. Kje pa je?"

"Pričakuje me spodaj v mojem vozu."

"Pojdite ponj."

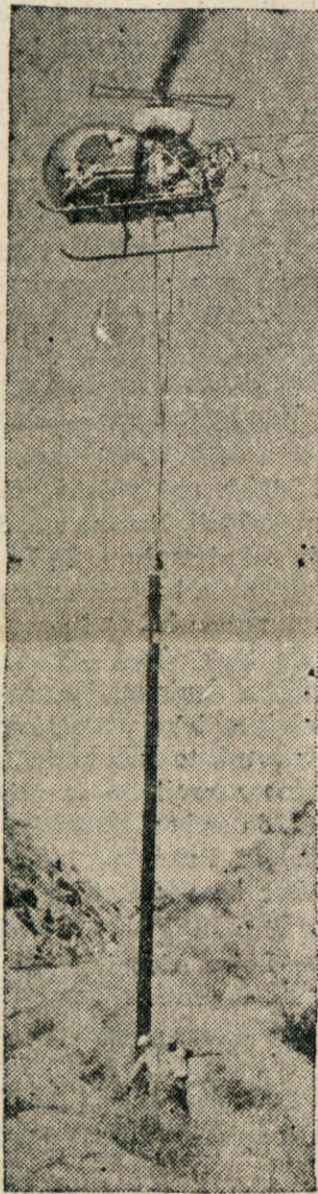
"Tako."

Vojvoda odhiti z živahnostjo mladeniča; ogenj njegovega rojalističnega prepričanja ga je pomladil za dvajset let.

Ludovik XVIII. ostane sam, vpre oči v odprtega Horaca in zamrmra:

"Iustum et tenacem propositi virum."

Gospod de Blacas se je vrnil z isto hitrostjo kakor je odšel;



IZ ZRAKA LAŽJE IN CENEJŠE — V goratejnem svetu Kalifornije postavljajo ponekod drogove za telefonsko napeljavo s helikopterji, ker je to lažje in cenejše, kot pa jih spravljati na mesto po tleh. Slika kaže helikopter, ko spušta telefonski drog na določeno mesto.

toda v prednji sobi se je moral sklicevati na kraljevo pooblaščenje. Zaprta Villefortova obleka in njegov krog, ki ni imel na sebi ničesar dvoru primerne, sta razburila dovtetnost gospoda de Brezeja, ki ni mogel razumeti, kako more imeti ta mladi mož namen, stopiti v taki obleki pred samega kralja. Toda vojvoda odstrani vse pomisleke in zapreke z besedami: "To je povelje Njegovega Veličanstva." In kljub vsem opazkam, ki jih je še delal ceremonijski mojster z ozirom na predpise dostojnega vedenja, vodijo Villeforta pred kralja.

Kralj je sedel še na istem mestu, kakor ga je zapustil vojvoda. Ko odpre Villefort vrata, obstoji prav pred njim. Mladi uradnik stopi za korak nazaj.

"Vstopite, gospod Villefort," pravi kralj, "vstopite!"

Villefort pozdravi in stopi nekoliko naprej, pričakuje kraljevih vprašanj.

"Gospod Villefort," nadaljuje Ludovik XVIII., "gospod vojvoda de Blacas, ki je bil tukaj pred vami, trdi, da mi imate povedati nekaj zelo važnega."

"Sire, gospod vojvoda ima prav, in upam, da prizna Vaše Veličanstvo to tudi samo."

"Najprej in pred vsemi stvarmi, gospod, ali je nevarnost, na katero me imate opozoriti, tako velika, kakor se mi je reklo?"

"Sire, zdi se mi velika, toda menim, da je vsled hitrosti, s katero sem prišel semkaj, ni nemogoče odvrniti."

"Govorite natančneje, če hočete," pravi kralj, ki se ga je pričel polasčati isti nemir, kateri je bilo videti na Blacasovem obrazu in slišati v Villefortovem glasu. "Govorite in zlasti pričnite z začetkom: jaz ljubim pri vseh stvareh red."

Villefort se ozre v kralja, in ta pogled ga prepriča o dobrohotnosti njegovega visokega poslušalca.

"Sire," nadaljuje, "prišel sem kar najhitreje mogoče v Paris, da obvestim Vaše Veličanstvo, da sem zasledil uradnim potom komplot, ne komplot one navadne vrste, kakoršni nimajo nikakih posledic in kakoršnih je najti vsak dan v nižjih ljudskih vrstah in med prostaki pri vojaki, ampak odkril sem zaroto, ki preti vašemu prestolu. Sire, uzurpator oborožuje tri ladije in ima neki načrt, ki je morda nespameten; toda kakorkoli je nespameten, je vendar strašen, grozen. To uro je gotovo že zapustil otok Elbo, da se izkrca; kje, tega ne vem. Ali v Neapolju, ali na toskanski obali, ali v Franciji sami, to mi ni znano, gotovo pa je, da name-rava neko nasilstvo. Vašemu Veličanstvu pač ni neznano, da je imel vladar otoka Elbe zveze z Italijo in Francijo."

"Da, gospod, to vem," pravi kralj, zelo vznemirjen, "in še pred kratkim se je poročalo, da se vršijo v ulici Saint-Jacques

bonapartistični shodi. Toda nadaljujte, prosim vas; kako ste prišli do teh poročil?"

"Sire, te vesti so rezultat preiskave, kateri sem podvrnil v Marseilleu moža, na katerega sem pazil že dolgo in sem ga dal zapreti dan pred svojim odhodom; ta človek, divji pomorščak in sumljiv najstrastnejši bonapartizma, je bil skrivaj na otoku Elbi. Bil je pri velikem maršalu ter dobil ustmeno naročilo za nekega bonapartista v Parizu, katerega imena nisem mogel izvedeti od njega na nikak način. Naročilo pa je bilo, (pomnite, sire, da govorim z besedami, ki jih je rabil on pri preiskavi) naj se pripravijo duhovi na skorajšnjo povrnitev, ki se izvrši gotovo."

"In kje je ta človek?" vpraša Ludovik XVIII.

"V ječi, sire."

"In stvar se vam je zdela resna?"

"Tako resna, sire, da sem se odtegnil vsled tega dogodka svoji zaročni gostiji, ki sem jo praznoval v najveselejšem rodbinskem krogu, ter sem smatral za nujno potrebno, zapustiti vse, nevesto, rodbino in prijatelje, vse preložiti in pohiteti semkaj, da položim pred noge Vašega Veličanstva to svoje poročilo in zagotovilo svoje brezmejne udanosti."

"Res," pravi Ludovik XVIII., "ali se ni govorilo o neki zvezi med vami in gospodično Saint-Meran?"

"Hčerko jednega najzvestejših služabnikov Vašega Veličanstva."

"Da, da, toda vrniva se k temu komplotu, gospod Villefort."

"Sire, bojim se, da je več kakor komplot, da je zarota."

"V tem času," pravi kralj smehljaje, "se je lahko zarotiti,

a je težko zaroto izvršiti, zlasti, ker mi, sede šele izza večeraj na prestolu svojih očetov, pazimo s pozornimi očmi na preteklost, sedanost in prihodnost; že deset mescev sem podvajajo moji ministri svojo pozornost, paze na južne obrežne dežele. Če se izkrca Bonaparte v Neapolju, spravi na noge celo koalicijo, še predno pride v Piombino; če se izkrca v Toskani, pride v sovražnikovo deželo; in če se izkrca z majhno četo ljudi v Franciji, dosežemo hitro svoj cilj, ker ga črtijo prebivalci. Pomirite se torej, gospod, a računajte vendar na našo kraljevsko hvaležnost."

"O, tukaj prihaja gospod Dandrea!" vsiklikne vojvoda de Blacas.

Ta hip se res prikaže na pragu policijski minister, toda sled in trepetaje in s pogledom, kakor da ga je oslepel nepričakovan blisk.

Villefort stopi korak nazaj, da bi se oddaljil, toda gospod de



V BLAG SPOMIN
ŠTIRIDESETE OBLETNICE
SMRTI NAŠE LJUBLJENE
MATERE

Mary Prijatelj

ki je v Gospodu zaspala
3. novembra 1930.

Zaluzjoči:

MARY BARAGA,
FRANCES SUSTAR,
SISTER MARY ANDREY, hčere.
FRANK IN AUGUST sinovi.
Cleveland, Ohio 3. nov. 1970.



LE BOLJ ZA FOTOGRAFA? — Gornik s pipo v ustih in daleč od sebe visečo steklenico v steni je gotovo nekaj neverjetnega. Slika je bila posneta v gorah v bližini Breckenridge v Koloradu.



PO OPRAVLJENEM DELU — Strežnice letal Nacionalne kitajske letalske družbe na Formozi hite na obalo, ko so se udeležile vaje za reševanje potnikov ob "nujnem pristanku letala na morju". Vse imajo na sebi napihnjene rešilne jopiče.

Blacas ga prime za roko in pridrži.

(Dalje prihodnje).

PROŠNJA UPRAVE

Spoštovane naročnike, ki prejimate list po pošti, lepo prosimo, da nam pravočasno sporočite vsako spremembo naslova. S tem si zagotovite redno prejemanje lista. Ameriški Domovini pa lahko prihranijo nepotrebne stroške, kajti od vsake vrnjene, nedostavljive izdaje moramo plačati 10 centov poštnine. To

se hitro nabere v dolarje. Pred nekaj dnevi nam je illinoiska pošta vrnila osem izdaj od enega samega naročnika, kateri se je selil in nam še ni sporočil novega naslova. Za Ameriško Domovino je bil to izdatek 80 centov pri eni sami naročnici. Zato lepo prosimo, sporočite nam svoj novi naslov vsaj en teden (bolje dva) pred selitvijo. Če v naprej hvala za razumevanje in sodelovanje. Lep pozdrav!

Uprava Ameriške Domovine

Wm. J. Kennick Retracts Statement against Irwin Silbert

On page 4 of a circular distributed last week among a few Slovenians, the statement was made that in Kennick's opinion, Irwin Silbert would not be a fair judge because he used some legal technicalities, as lawyer for the city, to delay Kennick's case, when he sued the city of Cleveland, for a building permit.

Wm. Kennick hereby retracts the above statement because taking advantage of legal technicalities is legal, and considered a part of legal practice.

Therefore, the use of such technicalities would not necessarily make Silbert an unfair judge.

WM. J. KENNICK,
14122 Westropp Ave.

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S PONIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235



K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLSKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLSKA PODPORNIA ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu.

- izdaja najmoderneje vrste zavarovalnin za odrasle in za mladino:
- od \$500.00 do \$15,000.00 posmrtnine
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite izresek in pošljite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika (ice) v naši okolici.

IME
NASLOV
MESTO
DRŽAVA CODE

ČE SE SELITE

izpolnite ta cdrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO